

V Praze dne 16. prosince 2013
Č.j.:1338/13

Stanovisko komise pro hodnocení dopadů regulace

k návrhu
zákona o vymáhání práv duševního vlastnictví orgány Celní správy České republiky

I. Úvod

Návrh zákona je předkládán z důvodu adaptace tuzemského právního řádu na nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 608/2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány. Celní orgány by měly mít dle nařízení pravomoc vymáhat práva duševního vlastnictví, pokud jde o zboží, které podle celních předpisů Unie podléhá celnímu dohledu nebo celní kontrole a provádět odpovídající kontroly tohoto zboží, aby zabránily operacím, které jsou v rozporu s právními předpisy v oblasti duševního vlastnictví. Vymáhání práv duševního vlastnictví na hranicích bez ohledu na to, kde zboží je nebo by mělo být pod celním dohledem nebo celní kontrolou, je účinným způsobem, jak rychle a účelně poskytnout držiteli práva, oprávněným výrobcům zboží i jeho uživatelům právní ochranu.

Nařízení obsahuje pouze procesní pravidla pro celní orgány a nezavádí ani žádná hmotně právní kritéria pro zjištění, zda došlo k porušení práva duševního vlastnictví.

V rámci vymáhání práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu přitom obdoba opatření předpokládaných nařízením č. 608/2013, tedy opatření přijímaných celními orgány v součinnosti s držiteli práv duševního vlastnictví, v současnosti chybí. V rámci záměru přijetí nové úpravy opatření na vnitřním trhu se proto předpokládá komplexní přepracování dosavadní úpravy navazující na zákon o ochraně spotřebitele.

Působnost celních orgánů podle nové úpravy by byla postavena na obdobných principech jako přijímání opatření při dovozu a vývozu, které více apeluje na aktivní přístup oprávněné osoby při ochraně jejich práv, což více odpovídá soukromému charakteru práv, jimž je opatřeními celních orgánů poskytnuta ochrana. Na vnitřním trhu budou i nadále dle zákona o ochraně spotřebitele vykonávat Česká

obchodní inspekce nebo Státní zemědělská a potravinářská inspekce svou činnost. Rozšiřují se však kompetence Celní správy a předpokládá se spolupráce mezi těmito orgány.

II. Připomínky a návrhy změn

Ve zpracované části zhodnocení variant a výběr nejvhodnějšího řešení se uvádí, že na straně celních orgánů dojde k markantnímu snížení nákladů bez podrobnějšího rozboru, v úspoře nákladů je uvedena pouze částka 500 000,- Kč za rok v případech kdy je pachatel neznámou osobou.

Ve zprávě se dále uvádí, že v rámci zákona o ochraně spotřebitele bylo v roce 2012 učiněno 232 podnětů a v I. pololetí 2013 pouze 43 podnětů, aniž by tento vývoj byl podrobněji vysvětlen. Se změnou zákona se předpokládá zvýšená zátěž zejména Městského soudu v Praze, chybí však jakýkoli odhad této zátěže.

Je třeba zvážit, zda podmínka bezdlužnosti pro schválení žádosti o přijetí opatření na vnitřním trhu je adekvátní ve spojení s vymáháním práv duševního vlastnictví. Nicméně kontrola splnění této podmínky by měla být zjištěna elektronicky Celní správou a teprve pokud se zjistí, že žadatel nemá bezdlužnost, tak by měl být vyzván ke zhojení daného stavu a měla by mu být poskytnuta přiměřená lhůta.

III. Závěr

Komise doporučuje závěrečnou zprávu RIA doplnit o uvedené připomínky, dále upravit problematiku bezdlužnosti a poté postoupit do dalšího legislativního procesu.

Vypracoval: Ing. Jiří Nekovář

Prof. Ing. Michal Mejstřík, CSc.
předseda komise